

det ærede Medlem ved den Beslighed gjorde den Betragtning gældende, maa han ogsaa let kunne forstaa os Landmænd, naar vi sige: Tænk paa, at vi ogsaa skulle leve, og at det er daarlige Tider for Landbruget. Med det ærede Medlem skal vi derfor nok komme til Rette, ihukommen de hans Stilling under Toldlovens Behandling, en Stilling, som i Virkeligheden er mere oplysende end mange Taler.

Jeg skal derefter vende mig til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Wagner). Derjom han tror, at jeg har sagt, at han kunde bu til at være Landbrugsmi- nister, tager han fejl. Det har jeg aldrig sagt, og det vilde ogsaa være noget, som en Højremand vilde daane over, hvis en anden Mand end Hs. Majestæt Kongen havde Mening om, hvem der skulde være Minister. Det har jeg altsaa ikke sagt, men for saa vidt jeg kunde have nogen Mening om det, vilde jeg sige: Nej, for Himlens Skyld, lad os aldrig faa en saadan Landbrugsmi- nister. Jeg sagde, at det ærede Medlem kunde være Smørinspektør, og det er noget langt lavere end Landbrugsmi- nister. Det er kun udi egen Snobbildning, at det ærede Medlem duer til at være Landbrugsmi- nister. Nej, Smør- inspektør! Naa, det er jo altid noget, men der er dog Forskel paa Kong Salomon og Sorgen Hattemager. Det ærede Medlem maa virkelig undskylde mig, men jeg har aldrig ment, at han egnede sig til at være Landbrugsmi- nister. Det ærede Medlem hen- tydede til min Stilling til Militærvæsenet, men jeg har jo netop altid vist et Waade- hold over for Militærvæsenet, at jeg aldrig har blandet mig i Enkeltighederne. Dem indrømmer jeg, at jeg som Lægmand ikke forstaa mig paa. Jeg mener, at jeg fra et finansielt og politisk Standpunkt kan have en Mening om Militærvæsenet i dets Helhed, og paa det Standpunkt har jeg altid staaet i Fortiden og vil ogsaa i Frem- tiden gøre det. Jeg skal nok hytte mig for at blande mig ind i de militære Enkeltheder, jeg er kun Lægmand i det Kapitel. Men det ærede Medlem maa altsaa, som sagt, ikke tro, at han duer til at være Minister for os Landmænd. Dernæst skulde jeg ogsaa svare paa det ærede Medlems Bemærkning om Kærerne. Det viser jo, hvor dybt det ærede Medlem forstaa, hvorledes det gaar til i Landbruget. Vi Landbrugere vide ellers ret godt, hvad vi gøre, naar vi bestræbe os for at faa Kærerne til at kæle om Efter- aaret. Der er et gammelt Munkheld, der siger, at den Kø, der kælder om Efteraart, kælder to Gange. Vi faa nemlig mest ud af Kærerne, naar de kæle om Efteraaret, thi

faa give de Mælk om Vinteren, og naar de komme paa Græs om Sommeren, give de desuagtet en hel Del Mælk endnu. Men det er netop det, som har gjort, at der er kommet Forespørgsel fra England, om vort Smør ikke var forfalsket. Det Smør, der produceres af Mælk af Køer, som nylig have kælvet, altsaa i Efteraarsmaanederne September og Oktober, ser nemlig ved en overfladisk Undersøgelse ud, som om det ikke var ægte Smør. Derfor siger jeg, at det ærede Medlem kan vel sagtens være en Mand, som kender til Militærvæsenet i alle dets Enkeltheder, og som kunde belære os derom, hvis vi ønskede at lære noget paa det Omraade, men vil han holde videnskabe- lige Landbrugsforedrag for os, kommer han uden for sin Kompetence. Jeg har aldrig villet holde krigshistoriske eller krigsviden- skabelige Foredrag for ham. (Uafbrudt). Ja, som Remiter maatte, i den Retning er det ærede Medlem jo stor.

Jeg vil slutte med at minde om en Ud- talelse, som den ærede Minister kom med, da han havde Ordet sidst, fordi det forekommer mig, at der er egentlig Pointen i denne Debat, lige som det var Pointen i Debatten i 1888. Den ærede Minister sagde, at man har ikke Ret til at spørge om der nu er en Lovgivning i England paa dette Omraade, om de nu have Straffebestemmelser paa dette Omraade. Det er ikke det, der er Hoved- sagen. Hovedsagen er, at vi ere foran, saa at vi ikke her i Danmark først komme med disse Bestemmelser, naar vi en Gang ere komne saa galt afsted, at der er kommet en Lovgivning i England, der forbyder os at indføre Smør. Saa er det nemlig for sent. Vi skulle ikke vente med at give Bes- temmelser mod Margarine, indtil det en Gang er blevet os forbudt at indføre Smør til England. Skulle vi først lade det ske, kan det lidet nytte at lave Lovgivning her. Vi, som ere Repræsentanter for en Befolk- ning, hvor Landbruget og navnlig Smør- produktionen spiller en større Rolle end i noget andet Land i Verden, skulle netop være foran i dette Spørgsmaal. Komme vi bagefter med vor Lovgivning om Forfalskning, og Englænderne ere blevne opmærksomme paa, at de blive narrede af os, og ere komne med Love og have forbudt os at indføre Smør, er det virkelig for sent. Det er nemlig for sent at kaste Brønden til, naar Baret der druknet. Dette vil jeg minde det høje Ting om, og derfor siger jeg, at naar vi nu følge Flertallet her, arbejde vi i den Mand, som den ærede Landbrugsmi- nister talte i, da han sagde, at vi her i Danmark stadig skulde gøre alt, hvad vi kunne, for at vort Smør